

Maqueta de la Casa Batlló, obra de Juan Pablo Marín Almor.

Coneixem Gaudí de veritat?

“Passejant amb Gaudí” és l’exposició del Museu Diocesà de Barcelona, que ofereix la possibilitat de passejar a través dels diferents mons que van caracteritzar l’obra de Gaudí, així com conèixer quines van ser les influències que van convertir l’obra de l’arquitecte en símbol i referència de la cultura catalana.

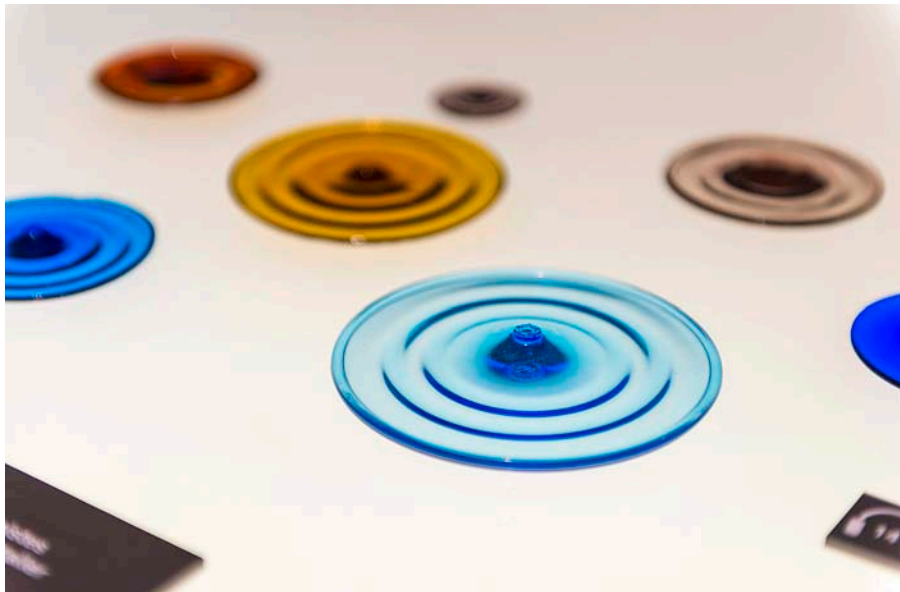
Reportatge de Nil Cañellas

Més enllà dels resultats arquitectònics i del llegat artístic que ens ha deixat, l’obra d’Antoni Gaudí, el català internacional per excel·lència –amb perdó de Dalí–, ha assolit la categoria de “total”. Una totalitat que, a banda dels nombrosos camps artístics on l’arquitecte va crear, va més enllà i envolta totes i cada una de les seues obres. Aquestes i totes aquelles altres que Gaudí no va poder finalitzar –el cas de la Sagrada Família n’és el més

conegut, però també va succeir el mateix amb l’església de la Colònia Güell–, parteixen d’un aspecte molt concret: les influències d’Antoni Gaudí.

L’exposició que actualment es troba al Museu Diocesà de Barcelona pretén abordar quines van ser aquestes influències, acompanyar el visitant a través dels diferents mons que van marcar l’estil de Gaudí i fer una aturada final en aquelles obres mestres que van assolir tan renom, que han esdevingut símbol i referència.

Cibes modernistes per a vitralls procedents del taller de Gaudí a la Colònia Güell.

Influències

“L’art s’aprèn amb exemples, que són les obres del passat”, és la frase de Gaudí que corona la primera secció de l’exposició, dedicada a les diferents influències que va rebre l’arquitecte i van ser motius de creació. A través de diferents objectes exposats, el visitant pot advertir fins a quin punt aquests van influenciar el resultat de diferents obres. És el cas d’un canelobre que simula les fulles de l’alga Posidònia, dissenyat per Josep Maria Jujol, deixeble de Gaudí, i que recorda notablement els balcons de la casa Milà. O el de les pintures murals de Polinyà, símbol de l’art medieval, present en el disseny de les rajoles utilitzades en molts dels seus edificis. Fins i tot els exemples provinents del món àrab i oriental, com poden ser els arcs que utilitzaven en els seus edificis, es veu com van influenciar l’obra de Gaudí, com es pot observar en la Casa Vicens.

Mons

L’exposició s’endinsa en els diferents àmbits que van configurar els gustos i preocupacions de l’arquitecte, i que per extensió van influenciar en el resultat final de les seues creacions. Així, el visitant va advertint de la predilecció de Gaudí per tots aquells aspectes artístics, però lligats a la ciència. Observa la importància de la tècnica realitzada amb el detallisme i la preocupació per l’artesania.

A través de diferents exemples visuals –des de vitralls provinents de l’estudi de Gaudí fins a rajoles amb motius geomètrics, des d’un retrat anònim de Sant Jordi del s. XVI fins a una reproducció a mida real de la salamandra que corona les escales del Parc Güell–, és fàcil advertir la dualitat present en l’obra de Gaudí: llum i ombra, geometria i plasticitat, tradició i modernitat, decorativisme i funcionalitat, sagrat i profà.

Gràcies a la contraposició de tots aquests aspectes, el resultat final de l’obra de Gaudí resulta ser universal. Això succeeix, ja que el fet de reunir tant oposicions i harmonitzar-les en una mateixa obra acaba configurant un

objecte final que tant pot ser artístic com respondre a aspectes científics, que tant pot decorar com resultat funcional o que tant pot reunir modernitat com tradició.

Innovacions

Però allò que per sobre de tots els aspectes tractats al llarg de l’exposició sobresurt amb força és la possibilitat de conèixer de primera mà quin era el procés de creació de Gaudí, com va ser el taller on va treballar, quines van ser les eines utilitzades i, sobretot, la possibilitat d’observar de primera mà com són les famoses maquetes

ANTONI GAUDÍ

«L’ART S’APRÈN AMB EXEMPLES, QUE SÓN LES OBRES DEL PASSAT»

i maquetes polifuncionals que Gaudí va utilitzar per a la construcció prèvia dels edificis.

Tan característiques com la falta de rectitud a les columnes emprades per l’arquitecte –deia que en la naturalesa que ell volia imitar no hi ha línies rectes–, les maquetes que Gaudí va fer servir van comportar importants novetats en els àmbits de les formes i les diferents estructures arquitectòniques utilitzades fins al moment. Així, aquestes maquetes construïdes a l’inrevés configuren un dels aspectes més importants i diferenciadors del procés creatiu de l’arquitecte.

D’aquestes, el visitant pot observar atentament com és la maqueta prèvia que es va crear per a la Sagrada Família i que sorprèn per la facilitat amb què un hi visualitza la imatge actual.

Però per sobre de totes aquestes maquetes i en un lloc privilegiat cap al final de l’exposició, en sobresurt la posada en escena de l’estudi que s’ha estat duent a terme sobre l’església inacabada de la Colònia Güell. Els problemes de l’època i una manca de finançament van deixar el projecte de la Colònia Güell sense finalitzar. A més, la maqueta que s’havia realitzat va quedar completament destruïda, de manera que el projecte presentat és el resultat de més de trenta anys de feina a partir d’uns plànols de la maqueta destruïda de l’any 1936. Un treball que ha estat articulat per l’arquitecte Raener Graefe, de l’Institut d’Història de la Construcció d’Innsbruck, i en què han participat nombrosos estudis d’arquitectura d’arreu del món, i que denota la importància i la veracitat en el resultat. El visitant hi pot observar quin hauria estat el resultat final de l’església de la Colònia Güell a partir de tres maquetes diferents que mostren els diferents nivells de la construcció, així com fer un recorregut en 3D per l’interior del que hauria estat aquesta església.

Una interactivitat que es troba present al llarg de tota l’exposició, ja que la mostra està programada perquè el visitant conegui de primera mà el procés creatiu i les influències d’un arquitecte que, per la totalitat de la seua obra, podria ser coetani dels nostres temps. ●